

mende aflægge en Prøve af den Beseffenhed, jeg har nævnt. Men endnu vigtigere stillet Spørgsmaalet sig med Hensyn til Maskinmestrene. Naar man ved Lov vil stille en bestemt Fordring til Maskinmesteren, for at sikke sig, at han er istand til at udføre sit meget vigtige Overv ombord paa et Dampskib, saa bør man gaa meget videre, end det her er foreslaaet. Jeg tilstaar, at under vor Travlhed her er den lille § 6 bleven overset af mig; jeg har først bemærket den for ganske nylig, og jeg har derfor heller ikke haat Tid til at indhente de Oplysninger, som jeg ellers kunde have skaffet. Jeg skulde imidlertid tage meget fejl, om der ikke fornødig i Sverrig er truffet den Bestemmelse, at Sigen maa fare som Maskinmester eller anden Maskinmester paa et Dampskib, medmindre han har underkastet sig en af Regjeringen anordnet Prøve, og da navnlig saaledes, at første Maskinmester skal aflægge en theoretisk og anden Maskinmester en praktisk Prøve; men jeg veed ganske sikkert, at der eksisterer saadanne Bestemmelser i England. Naar man nemlig fordrer, at ikke blot Føreren af et Dampskib i udenrigt Fart skal have aflagt Prøve paa, at han er i Besiddelse af visse Kvalifikationer for at kunne føre sit Skib, men at ogsaa første eller eneste Styrmand skal have lignende Kvalifikationer saaledes, at han kan træde i Førerens Sted i Tilfælde af, at denne bliver utjenstdygtig, saa maa man ogsaa med Hensyn til Maskinmesteren, der besejler en saa overordentlig vigtig Stilling ombord, stille den samme Fordring, at han har aflagt Prøve paa, at han er istand til at opfylde det Overv, der er ham paalagt, og navnlig paa større Dampskibe maa man gaa saa vidt, at man søger for, at der foruden ham findes en Mand, der i hans Forsald kan træde til. Vil man derfor lade § 6 blive staaende her i Loven, saa bør man efter min Mening stille ganske andre Betingelser end dem, der her findes; i alt Fald vil jeg ikke kunne tilraade at lade denne Paragraf blive staaende saaledes, som den nu er affattet. Det er jo allerede antydet af den ærede første Læser, at han ønsker Lovforslaget underkastet en nøjagtig Prøvelse, og jeg skal gjerne stemme paa Nedsættelsen af et Udvalg, som da vil kunne faae Leilighed til at undersøge det efter min Mening vigtige Punkt, som jeg her har tilladt mig at fremdrage.

J. Nee: Jeg tror rigtignok, at den ærede Læser, der først havde Ordet i denne Sag, gif temmelig vidt med Hensyn til de Fordringer, han vilde stille til Medherede af Dampskibe, der fare mellem indenlandske Havne. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke være enig med den ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), naar han fandt, at der slet ikke behøvedes yderligere Foranstaltninger, end der alt er

truffet. Det ærede Medlem sagde, at det havde viist sig til Dato, at Befordringen med Dampskib havde herillands været overordentlig sikker, og det er ogsaa ganske vist saa; men naar det ærede Medlem dernæst sagde, saavidt jeg forstod ham, at det endnu slet ikke var hørdet, at noget Dampskib i indenlandsk Fart var gaaet tilgrunde, saa forholdt dette sig ikke rigtigt (Mørk: Jeg talte om Menneffeliv). Det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde, at intet Dampskib var gaaet tilgrunde, og dertil vilde jeg da bemærke, at for en halv Snes Aar siden gif Dampskibet „Cimbria“ under paa Reisen fra Randers til Kjøbenhavn. Der gif ganske vist ved denne Leilighed intet Menneffeliv tabt, men det var vistnok aldeles tilfældigt, at det ikke skete, og derfor tror jeg ikke, det er værd at vente med at træffe Foranstaltninger, indtil en Mængde Menneffeliv er gaaet tilgrunde. Jeg kan saaledes være enig i, at det er rigtigt, at der er blevet forelagt et Lovudkast, men derimod kan jeg ikke sige, at jeg er enig i alle dettes Enkeltheder. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) sagde, at der kun var forlangt et Antal Redningsbøtter, der svarer til 5 pCt. af det Antal Passagerer, der tør være ombord paa Dampskibene, men der staaar jo udtrykkelig i samme Stykke af § 4, at „har Skibet ikke tillige to Baade eller derover, skulle Redningsredskaberne være tilstrækkelige for 20 pCt. af Passagertallet“, og det gjør dog en væsentlig Forskiel. Imidlertid er det meget muligt, at det kan være hensigtsmæssigt at sætte et højere Tal end 5 pCt.; det skal jeg i alt Fald ikke bestemt modsigge. Hvad der ellers kunde være at udsætte paa Loven, kan jo nærmere komme under Diskussion i det Udvalg, som det sidste ærede Medlem syntes at forudsætte vil blive nedsat. Jeg tror, som sagt, at det er rigtigt, at Lovforslaget er kommet frem; jeg ser heller ikke nogen Feil i, at det kun fremtræder som eet Forslag, og jeg tror tillige, at man ikke bør gaa saa vidt i Indskrænkninger, som det ærede Medlem, der først talte, udtalte sig for at gaa.

Justitsministeren: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe, thi det forekommer mig, at allerede det, der er passeret, indeholder tilstrækkelig Veiledning for ærede Medlemmer til at kunne dømme om Lovforslaget. Den ærede første Læser begyndte med at sige, at den langt overveiende Del af Lovforslaget — den, som handler om Tilfynet med Dampskedler — egentlig var overflødig, og at derimod den mindre Del — den, som vedrører Damppassagereskibene — var langt fra tilstrækkelig udført. Hvad det første angaar, da tror jeg, at det ærede Medlem har fuldstændig Uret. Den Betragtning, som han stillede i Spidsen, nemlig at Benyttelsen af Dampskedler udbiller sig mere og mere, maa efter min Anskuelse